

Guds nåde.

1. Kor.15.10: ”Men af Guds nåde er jeg det, jeg er, og HANS NÅDE imod mig har ikke været forgæves...”

Der er ikke meget, der er så misforstået som ordene: GUDS NÅDE!

Man ynder ofte at sige som undskyldning for sine nederlag, ja, det er da godt, at ”GUDS NÅDE er nok.” Og dermed mener man, at GUDS NÅDE er skænket os til at synde videre på, og at man kan bruge disse ord, som en sovepude og undskyldning for at man ikke lever et sejrende liv.

Mon det dette Paulus mente, da han sagde: ”Men af Guds nåde er jeg det, jeg er?”

NEJ, og atter NEJ!

Paulus beviste jo ved hele sit liv, at ”han mere end sejrede” Rom.8.37 og det er naturligvis dette han hentyder til, når han siger, at dette liv – det overvindende og sejrrige liv, var ham skænket af GUDS NÅDE!”

Kan du også sige det?

Eller lever du i stadige nederlag i den tro, at det ikke kan blive anderledes?

Da er Paulus det største eksempel på det modsatte. Tro på sejr udspringer af vor totale fallit. Først da overgiver man sig, så alt bliver nåde.

Der er mange, der taler om nåde, men de har aldrig i sandhed kapituleret. De har nok ydmyget sig til en vis grad, men aldrig så dybt, at de har overgivet sig selv og alt til Gud. Derfor går det så dårligt.

Paulus havde kapituleret. Han havde intet tilbage at stole på uden GUDS NÅDE. Han siger jo: ”Jeg elendi-

ge menneske! Hvem skal fri mig fra dette dødens le-
geme? Gud ske tak ved Jesus Kristus, vor Herre.”
Rom.7.24-25

VED KRISTUS var han det, han var. Det lykkelige,
frigjorte, stærke, nidkære Guds barn og den store Guds
tjener.

Det kan du også opleve, hvis du giver dig over til Gud
med alt, hvad du er og har, så du kan sige:

”AF GUDS NÅDE ER JEG DET, JEG ER.”

Det er den bedste stilling i verden.